

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Разград, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лазар Й. Мичев

Членове: Емил Д. Стоев
Пламен М. Драганов

при участието на секретаря М. В. Н.

в присъствието на прокурора В. Як. М.

като разглежда докладваното от Пламен М. Драганов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20213300600363 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава двадесет и първа от НПК.

С Присъда № 29/12.10.2021 г., постановена по НОХД № 903/2019 г. по описа на Районен съд – Разград, подсъдимият Б. М. М., ***, ЕГН *****, с двойно гражданско – българско и турско, е признат за виновен в това, че на 08.10.2017г., на път I-2, км. 39+851 м. (в посока гр. Русе - гр. Разград) в землището на гр. Цар Калоян, при управляване на моторно превозно средство - товарна автокомпозиция, състояща се от влекач „Мерцедес Бенц“ с турски рег. № 34 ТК 6015 с прикачено към него ремарке „Тирсан“ с турски рег. № 34 ТК 6016, е нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в:

- чл. 5, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП): „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди.“

- чл. 8, ал. 1 от ЗДвП: „Водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго.“

- чл. 15, ал. 1 от ЗДвП и чл. 67, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за движение по пътищата (ППЗДвП): „На пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно най-вдясно по платното за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна

маркировка, използва най-дясната свободна лента",

- чл. 16, ал. 1 от ЗДвП и чл. 68, т. 1 от ППЗДвП: „На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено:

2. когато платното за движение има три пътни ленти - да навлиза и да се движи в крайната лява лента. Навлизането и движението в средната лента е разрешено само при изпреварване и заобикаляне",

- чл. 20, ал. 1 от ЗДвП: "Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението."

- чл.21,ал.1 от ЗДвП и чл.73, ал.1 от ППЗДвП: „При избиране на скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в км/час:

-за пътно превозно средство, от категория С+Е, извън населено място, е забранено да превишава скорост 70 км/ч...",

- чл.44, ал.1 от ЗДвП и чл.92, ал.2 от ППЗДвП: „При разминаване водачите са длъжни да осигуряват достатъчно странично разстояние между пътните превозни средства...."

- чл. 150а, ал.1 от ЗДвП: "За да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.",

като се е движел със скорост 91 км/ч. и по непредпазливост е причинил значителни имуществени вреди на обща стойност 49 307.13 лв., както следва:

1. на „Алфамейлгруп" ЕООД гр.Търговище, с управител Ш. М. М. от гр.Търговище, причинил имуществени вреди по притежаваната от дружеството товарна автокомпозиция, състояща се от влекач „ДАФ" с рег. № Т 69-05 МТ, по който са причинени вреди в размер на 27 930 лв. и по прикачено към него полуремарке „Кьогел" с рег. № Т 54-48 ЕЕ, по което са причинени вреди в размер на 4 200 лв., като общата стойност на причинените на „Алфамейлгруп" ЕООД гр. Търговище имуществени вреди е в размер на 32 130 лв;

2. на фирма „Д. УЛУСЛАРАРАСЪ НАКЛИЯТ ИТХАЛЯТ ИХРАДЖАТ ВЕ ТИДЖАРЕТ ЛИМИТЕТ ШИРКЕТИ" гр. Газиантеп, Република Турция, с данъчен номер 2780094557, с управител Д. Д. от гр. Газиантеп, РТурция, причинил имуществени вреди по притежаваната от фирмата товарна автокомпозиция, състояща се от влекач „Мерцедес Бенц"

с турски рег. № 34 ТК 6015, по който са причинени вреди, в размер на 1 920 лв. и по прикачено към него ремарке „Тирсан“ с турски рег. № 34 ТК 6016, по което са причинени вреди, в размер на 3 970 лв., като общата стойност на причинените на „Д. УЛУСЛАРАСЪ НАКЛИЯТ ИТХАЛЯТ ИХРАДЖАТ ВЕ ТИДЖАРЕТ ЛИМИТЕТ ШИРКЕТИ“ гр. Газиантеп, Република Турция, имуществени вреди е в размер на 5 890 лв.;

3. на Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София причинил имуществени вреди, като унищожил стоманена предпазна ограда (мантинела) с дължина 160 линейни метра, с което нанесъл вреди в размер на 10 736 лв. и 2 бр. пътни знаци (В-24 „Забранено изпреварването на автомобили и мотоциклети с кош“ и С4 "Ограничителна табела"), с което нанесъл вреди съответно в размер на 311.71 лв. и на 239.42 лв., като общата стойност на причинените на Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София имуществени вреди е в размер на 11 287.13 лв.

- престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "а" във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 54 и чл. 36 от НК му налага наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА в размер на ДЕСЕТ месеца, което да изтърпи при първоначален общ режим в затворническо заведение, определено по съответния ред.

С присъдата на основание чл. 343г вр. с чл. 343, ал. 1, б. "а" във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК съдът е наложил на подсъдимият Б.М. наказание Лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца.

На основание чл. 68, ал.2 от НК е приведено в изпълнение изцяло наказанието лишаване от свобода в размер на шест месеца, наложено на подсъдимия М. с присъда по НОХД № 215/2017 г. по описа на Районен съд - Русе.

Подсъдимият Б.М. е осъден да заплати на гражданския ищец Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София, ЕИК 0006950890152, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 3, представлявано от Председател на УС на АПИ, чрез пълномощник, сумата 11287,13 лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди в резултат от престъплението.

Подсъдимият Б.М. е осъден да заплати да заплати в полза на Държавата по сметка на ОДМВР - Разград сумата 1700,47 лева, разноски на досъдебното производство, а по сметка на Районен съд - Разград сумата общо от 1735.75 лева - разноски в съдебното производство и държавна такса върху уваженият граждански иск.

Против присъдата е постъпила въззивна жалба от адв. Н.М. – служебен защитник на подсъдимия Б.М.. В жалбата присъдата се атакува като неправилна и необоснована, постановена в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се съща така, че наложеното наказание е явно несправедливо. Предвид на това се моли въззивния съд да извърши цялостна проверка на правилността на присъдата.

С допълнително изложение към жалбата служебния защитник сочи като процесуално нарушение непризоваването на първоинстанционното производство но ошетеното юридическо лице „Д. УЛУСЛАРАСЪ НАКЛИЯТ ИТХАЛЯТ ИХРАДЖАТ ВЕ

ТИДЖАРЕТ ЛИМИТЕТ ШИРКЕТИ" гр. Газиантеп, Република Турция. Изтъква, че първия съд е определил наказание на подсъдимия при превес на отегчаващи вината обстоятелства, без да вземе предвид, че извършеното престъпление е по непредпазливост, както и че управлението на МПС е основен изтъчник на трудови доходи за подсъдимия и семейството му.

С оглед всичко изложено се прави искане въззивния съд да отмени присъдата, като върне делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд или да измени присъдата с по – лека такава с приложението на чл. 66 от НК.

Писмени възражения срещу жалбата не са постъпвали.

Подсъдимият Б. М. М., редовно призован, не се явява в съдебно заседание. Представява се от служебния защитник адв. Н.М., която поддържа жалбата на основанията, изложени в нея. Счита, че са налице основания за приложение на разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 2 от НК за замяна на предвиденото наказание пробация с глоба. Алтернативно моли изтърпяването на наложеното наказание лишаване от свобода да бъде отложено по реда на чл. 66 от НК, като не бъде прилагана разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от НК.

Представителят на Окръжна прокуратура - Разград изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че първоинстанционния съд обосновано е изградил фактическите положения въз основа на събраните по делото доказателства и е приложил правилно материалния закон. Според прокурора наложеното наказание е справедливо и адекватно на извършеното престъпление, поради което пледира за потвърждаване на присъдата.

Окръжен съд – Разград, след като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл. 313 и чл. 314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, констатира, че не са налице основания за отмяна на първоинстанционния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане поради следните съображения:

На досъдебното производство по електронна поща на два пъти са изпращани покани с превод на турски език до управителя на ощетеното юридическо лице „Д. УЛУСЛАРАРАСЪ НАКЛИЯТ ИТХАЛЯТ ИХРАДЖАТ ВЕ ТИДЖАРЕТ ЛИМИТЕТ ШИРКЕТИ" гр. Газиантеп, Република Турция, за предявяване на материалите по разследването и упражняване на правата по чл. 343, ал. 2 от НК (л. 42-43 и л. 161-162 ДП). Няма депозиран отговор от дружеството и няма посочен адрес в Република България за призоваване на ощетеното юридическо лице. Съгласно чл. 247г, ал. 3 от НПК разпоредителното заседание не се отлага, ако пострадалият или неговите наследници, както и ощетеното юридическо лице не са намерени на посочен от тях адрес за призоваване в страната. С оглед гореизложеното първоинстанционния съд е бил в невъзможност да призове това юридическо лице за разпоредително заседание. В резултат на деянието, предмет на настоящото производство, са причинени значителни имуществени вреди в по – големи размери на още две юридически лица, поради което и упражняване правата на турското юридическо лице по чл. 343, ал. 2 от НК не би довело самостоятелно до

прекръстване на наказателното производство срещу подсъдимия. От друга страна ощетеното юридическо лице може да се конституира в съдебната фаза на процеса само в качеството на граждански ищец, а не и като частен обвинител. Правото си да предяви граждански иск ощетеното юридическо лице може да предяви и пред гражданския съд, и в този смисъл не са нарушени съществено правата му. С оглед изложеното съдът счита, че с непризоваването на ощетеното юридическо лице за разпоредително заседание първоинстанционния съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, което да води до отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, която по категоричен начин се установява от събраните по делото доказателства и е следната:

Подсъдимият Б. М. М. е ***, ЕГН *****, с двойно гражданство – българско и турско, със средно образование, женен, работещ. Същият е правоспособен водач на моторно превозно средство с категории „В“, „В1“, „ВЕ“, „С“, „С1“, „Е“, „СЕ“, „D“, „Т1“, „DIE“, „DE“, „F“ и „М“. Видно от приложената справка за съдимост е осъждан два пъти за престъпления по транспорта, като за първото си осъждане е амнистиран. От значение за настоящото производство е осъждането му със Споразумение № 67/01.02.2017 г. по НОХД № 215/2017 г. по описа на Районен съд – Русе, влязло в сила на същата дата, с което за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на шест месеца, изпълнението на което на основание чл. 66 от НК е отложено с изпитателен срок от три години, глоба в размер на 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца.

Подсъдимият М. работел като шофьор във фирма Д. УЛУСЛАРАРАСЪ НАКЛИЯТ ИТХАЛЯТ ИХРАДЖАТ ВЕ ТИДЖАРЕТ ЛИМИТЕТ ШИРКЕТИ" със седалище в гр. Газиантеп, Република Турция, и предмет на дейност международен транспорт. Независимо, че с цитираното осъждане подсъдимият бил лишен от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца, видно от приложената справка за задгранични пътувания подсъдимият продължил да управлява товарен автомобил на територията на Република България, като от 01.02.2017 г. до деня на инкриминирания инцидент – 08.10.2017 г., преминал през територията на страната 36 пъти.

На 08.10.2017 г. около 05.30 часа подс. Б.М. потеглил от Република Румъния с товарна автокомпозиция, състояща се от влекач „Мерцедес Бенц" с турски рег. № 34 ТК 6015 с прикачено към него ремарке „Тирсан" с турски рег. № 34 ТК 6016, собственост на цитираната турска фирма. Около 07.30 часа подсъдимият преминал румънско – българската граница през ГКПП „Дунав мост“. В гр. Русе направил задължителната почивка от 45 минути, след което потеглил към гр. Варна, където трябвало да натовари стока.

Около 10.00 часа подс. М. се движел с управляваната от него товарна автокомпозиция по път I-2 (в посока гр. Русе - гр. Разград) в землището на гр. Цар Калоян, няколко километра преди гр. Цар Калоян, със скорост около 91 км/ч.

Валял дъжди и асфалтът бил мокър. Пътния участък в зоната бил трилентов, със средна лента за изпреварване в посока гр. Разград - гр. Русе, като пътната настилка била нова, от едрозърнест асфалт, без повреди и неравности, представляващи опасност за движението на преминаващите превозни средства.

По същото време в дясната лента за движение в посока гр. Разград - гр. Русе със скорост около 52 км/ч се движела управлявана от св. Ш. М. товарна автокомпозиция, състояща се от от влекач „ДАФ" с рег. № Т 69-05 МТ и прикачено към него полуремарке „Кьогел" с рег. № Т 54-48 ЕЕ, собственост на „Алфамейлгруп" ЕООД гр. Търговище. Зад управляваната от св. М. автокомпозиция се движел товарен автомобил с неустановени в хода на разследването марка и регистрационен номер, управляван от св. Ф. Д..

На км. 39+851 м, при излизане на десен за него завой, поради превишената скорост подсъдимият М. изгубил контрол върху управлението от него товарен автомобил „Мерцедес Бенц" и го насочил надясно. В резултат на това се нарушило устойчивото движение на състава, като ремаркетът навлязъл в лентата за насрещно движение и се ударил с лявата си страна в предната част на товарния автомобил „ДАФ". Мястото на удара било около десния край на средната лента, предназначена за движение в посока гр. Русе, като взаимното застъпване било около 1.5 метра. След удара товарния автомобил „Мерцедес Бенц", управляван от подсъдимия, излязъл с дясната си част извън платното за движение, ударил с предния си десен ъгъл стоманената предпазна ограда (мантинела) и до преустановяване на движението си деформирал 160 метра от нея, както и два броя пътни знаци – В24 „Забранено изпреварването на автомобили и мотоциклети с кош" и С4 „Ограничителна табела". В резултат на настъпилото ПТП били причинени материални щети и по двете автокомпозиции.

Подсъдимият М. и свидетелят М. били изпробвани с техническо средство за наличие на алкохол в издишания от тях въздух от пристигналият на местопроизшествието екип автоконтрольори, но резултатът и на двамата отрицателен.

От заключението на назначената по делото оценителна експертиза се установява, че общия размер на имуществените вреди, причинени с деянието на „Алфамейлгруп" ЕООД гр. Търговище с управител Ш. М. М. от гр. Търговище, е 32 130 лв, от които нанесени по влекач „ДАФ" с рег. № Т 69-05 МТ в размер на 27 930 лв. и нанесени по прикачено към него полуремарке „Кьогел" с рег. № Т 54-48 ЕЕ в размер на 4 200 лв.

От заключението на назначената по делото оценителна експертиза се установява, че общия размер на имуществените вреди, причинени с деянието на фирма „Д. УЛУСЛАРАРАСЪ НАКЛИЯТ ИТХАЛЯТ ИХРАДЖАТ ВЕ ТИДЖАРЕТ ЛИМИТЕТ ШИРКЕТИ" гр. Газиантеп, Република Турция, с управител Д. Д. от гр. Газиантеп, РТурция, е 5 890 лв., от които по влекач „Мерцедес Бенц" с турски рег. № 34 ТК 6015 в размер на 1 920 лв. и по прикачено към него ремарке „Тирсан" с турски рег. № 34 ТК 6016 в размер на 3 970 лв.

От заключението на назначената по делото оценителна експертиза се установява, че общия размер на имуществените вреди, причинени с деянието на Агенция „Пътна

инфраструктура" гр. София е 11 287.13 лв, от които стойността на стоманена предпазна ограда (мантинела) с дължина 160 линейни метра в размер на 10 736 лв, стойността на пътен знак В24 „Забранено изпреварването на автомобили и мотоциклети с кош“ - 311.71 лв и стойността на пътен знак С4 „Ограничителна табела“ - 239.42 лв.

По доказателствата:

Така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел на база събраните в хода на съдебното производство доказателства, приобщени по надлежния ред. Следва да се отбележи, че първия съд се е задоволил само схематично да изброи доказателствените източници, като ненужно е възпроизвел изцяло заключението на вещите лица по назначената повторна автотехническа експертиза. В процесния случай това не нарушава съществено процесуалните права на страните, тъй като доказателствата са еднопосочни, кореспондират помежду си и взаимно се допълват, като не са налице противоречия в доказателствения материал, които да създават съмнения относно причините и механизма на възникване на ПТП.

За настоящия въззивен състав повторна автотехническа експертиза несъмнено е по – прецизна и съдът напълно я кредитира, тъй като в пълна степен способстват за изясняване на обстоятелствата от значение за решаване на делото и в този смисъл е съществена част от ползваната доказателствена основа. Съдът цени и ползва заключението на повторната АТЕ при формиране на изводите си по фактите, основаните на обективно събраните по делото данни, взети предвид и обсъдени през призмата на специалните познания на вещите лица и подробно и убедително разяснени относно приложените методи, получените технически резултати и начина, по който са достигнати. Заключението на вещите лица изцяло кореспондира с показанията на св. Ш. М., Ф. Д.Р. Е., Л. Я. и А. М., както и с писмените доказателства по делото.

Не будят съмнение в своята правилност и обоснованост и заключенията на оценителните експертизи относно причинените имуществени вреди от деянието.

От правна страна:

При така установеното от фактическа страна правилно първоинстанционният съд е извел правната квалификация на извършеното от подсъдимия деяние, като е приел, че с поведението си е осъществил от обективна страна състава на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. "а" във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК.

При изяснените по несъмнен начин обстоятелства настоящия съд приема за безспорно установено от фактическа страна, че на 08.10.2017г., на път I-2, км. 39+851 м. (в посока гр. Русе - гр. Разград) в землището на гр. Цар Калоян, като водач на товарна автокомпозиция, състояща се от влак „Мерцедес Бенц“ с турски рег. № 34 ТК 6015 с прикачено към него ремарке „Тирсан“ с турски рег. № 34 ТК 6016, подсъдимият Б.М. е превишил разрешената за товарна автокомпозиция категория С+Е скорост от 70 км/ч извън населено място, като е управлявал със скорост около 91 км/ч, изгубил е контрол върху превозното средство и го насочил надясно. В резултат на това се нарушило устойчивото

движение на състава, като ремаркетото навлязло в лентата за насрещно движение и се ударило с лявата си страна в предната част на товарния автомобил „ДАФ“.

Безспорно е, че управляваната от подсъдимия М. товарна автокомпозиция, състояща се от влекач „Мерцедес Бенц“ с турски рег. № 34 ТК 6015 с прикачено към него ремарке „Тирсан“ с турски рег. № 34 ТК 6016, е от категория С+Е, а съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на водача на пътно превозно средство от тази категория е забранено да превишава извън населено място скорост от 70 км/. Следователно като е управлявал товарна автокомпозиция със скорост от 91 км/ч подсъдимият е нарушил посочената разпоредба на ЗДвП и това нарушение е в пряка причинно следствена връзка с настъпилото ПТП. Вследствие на превишената скорост подсъдимият е загубил контрол върху превозното средство, насочил го е вдясно, с което е нарушил и разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП. Вследствие на това и от превишената скорост ремаркетото е навлязло в лентата за насрещно движение и е ударило с лявата си страна предната част на товарния автомобил „ДАФ“. Нарушенията на правилата за движение по чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 1 от ЗДвП са основната причина за настъпилото ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ЗДвП.

На следващо място от обективна страна е налице и съставомерния резултат, като в случая вследствие на неспазване на нормите на ЗДвП и настъпилото ПТП са причинени значителни имуществени вреди, като общата стойност на щетите възлиза на сумата от 49307.13 лева, включваща щетите по двете автокомпозиции и пътната инфраструктура.

От субективна страна съставът на посоченото престъпление също е изпълнен изцяло. Както правилно е констатирал и първоинстанционният съд обвиняемият не е предвиждал настъпването на обществено опасните последици, но е бил длъжен и е могъл да предвиди, и вярно е идентифицирал непредпазливостта по по-леката алтернатива - несъзнавана непредпазливост (небрежност).

При извършената служебна проверка настоящият състав намира, че подсъдимият следва да бъде оправдан по повдигнатото обвинение за нарушение на всички разпоредби на ЗДвП, описани в обвинителния и приети от първоинстанционния съд безкритично, като съображенията за това са следните:

Нормата на чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е обща. При наличие на обвинение за конкретни нарушения, каквито са отнемане на предимство, навлизане в насрещното движение, неосъществен контрол върху МПС и др. общите разпоредби не могат да бъдат използвани за повдигане на обвинение и отпада възможността едновременно със специалната, да се инкриминира и нарушаване на общи разпоредби. Това е общ принцип в правораздаването още от Римското право - *"leges speciales derogate leges generales"*. Такава е и трайната съдебна практика (Решение № 567 от 07.02.2013 г. по н.д. № 1961/2012 ВКС). Разпоредбата на чл. 5 ЗДвП би могла да обоснове извод за виновността на лицето единствено в хипотезата на ненарушаване на специалните разпоредби на ЗДвП, а в настоящия случай се установи нарушение на чл. 20, ал. 1 и чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Според настоящия съдебен състав подсъдимият М. не е нарушил разпоредбите на чл. 8, ал. 1, чл. 15, ал. 1 и чл. 16, ал. 1 от ЗДвП и кореспондиращите с тях разпоредби на чл. 67,

ал.1 и чл. 68, ал. 1 от ППЗДвП. От доказателствения материал по делото категорично се установява, управлявания от подсъдимия влекач „Мерцедес Бенц" не е напуснал дясната лента на пътното платно в посока гр. Русе – гр. Разград и не е навлизал нито в средната, нито в крайната лява лента. Напротив, след като е загубил контрол върху автомобила, подсъдимият е завил рязко надясно, вследствие на което се нарушило устойчивото движение на състава и само ремаркетото навлязло в лентата за насрещно движение. По същите съображения подсъдимият следва да бъде оправдан и за нарушение на разпоредбите на чл. 44, ал. 1 от ЗДвП и чл. 92, ал. 2 от ЗДвП – няма доказателства при разминаване подсъдимият да не е осигурил достатъчно странично разстояние между ППС и не това е причината за настъпилото ПТП.

Безспорно е, че към момента на извършване на деянието подсъдимият е изтърпявал наказание лишаване от право да управлява МПС, наложено му със Споразумение № 67/01.02.2017 г. по НОХД № 215/2017 г. по описа на Районен съд – Русе, и в този смисъл е бил в нарушение на разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Преди налагането на това наказание обаче подсъдимият е бил правоспособен водач на моторно превозно средство с категории „В“, „В1“, „ВЕ“, „С“, „С1“, „Е“, „СЕ“, „D“, „Т1“, „DIE“, „DE“, „F“ и „М“ и без съмнение е притежавал необходимата квалификация и опит в управление на товарната автокомпозиция, каквато дейност е упражнявал години наред като основен източник на доходи. Затова и предвид липсата на доказателства за противното нарушението на разпоредбата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП не е в пряка причинно – следствена връзка с настъпилото ПТП и за това нарушение подсъдимият следва да бъде оправдан.

В заключение следва да се отбележи, че макар в цифрово изражение на подсъдимия да е вменено само нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, в текста към разпоредбата е изписано и съдържанието на разпоредбата на ал. 2 от същия член, което е останало извън вниманието на първоинстанционния съд.

По наказанието:

При определяне на наказанието първоинстанционния съд е съобразил предвиденото в специалната част на НК за извършеното престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а“ във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК – лишаване от свобода до една година или пробацация, отчел е като отегчаващо вината обстоятелство обремененото съдебно минало на подсъдимия, а като смекчаващо добрите му характеристични данни, семейно и имотно състояние и е наложил наказание лишаване от свобода в размер на десет месеца, при първоначален общ режим.

Въззивната инстанция намира наложеното наказание за справедливо и в този смисъл жалбата се явява неоснователна. Действително първоинстанционния съд да не е изложил убедителни мотиви за налагане на наказание по вид и размер близки към максималния при превес на отегчаващите вината обстоятелства, но такива обективно са налице. На първо място като отегчаващо вината обстоятелство следва да се подчертае високия размер на причинените съставомерни имуществени вреди. Общия размер на причинените имуществени вреди от 49307.13 лева надвишава повече от седем пъти приетия в съдебната практика критерий за „значителни имуществени вреди“ - равностойността на 14 минимални

работни заплати към момента на извършване на деянието. Към 08.10.2017 г. минималната работна заплата за страната е била в размер на 460 лева, при което за съставомерността на деянието по повдигнатото обвинение е достатъчно вредите да са в размер на 6440 лева. На следващо място следва да се отчете, че вследствие неправомерните действия на подсъдимия като водач на МПС сериозно са били застрашени живота и здравето на водача на другия автомобил – св. Ш. М., тъй като ремаркетът на управляваната от подсъдимия автокомпозиция се е ударило почти челно в кабината на товарния камион. Изложеното дотук дава основание да се приеме, че в процесния случай е налице висока степен на обществена опасност на деянието. От друга страна настоящия съдебен състав счита, че подсъдимият също е с висока степен на обществена опасност като водач на МПС, който упорито не спазва правилата за движение по пътищата – същият е осъждан два пъти за престъпления по транспорта, отнето му е свидетелството за управление на МПС и независимо от това е продължил по занятие да упражнява такава дейност и да управлява товарна автокомпозиция.

При тези данни въззивната инстанция намира, че наложеното наказание от десет месеца лишаване от свобода е справедливо и адекватно на извършеното престъпление.

Законосъобразно първия съд е постановил реално изпълнение на наложеното наказание лишаване от свобода при първоначален общ режим, тъй като подсъдимият е осъждан на лишаване от свобода и не е реабилитиран към момента на извършване на деянието по настоящата присъда, т. е. не са налице формалните условия за отлагане на наказанието по чл. 66 от НК.

Законосъобразно първоинстанционния съд е приложил разпоредбата на чл. 343г от НК и е наложил на подсъдимият Б.М. наказание Лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца, като размера на това наказание е съобразен и с осъществяваната дейност по управление на МПС като източник на трудови доходи.

Така определените по вид и размер наказания според въззивния съдебен състав биха постигнали в пълна степен целите, предвидени в чл. 36 НК.

Престъплението, предмет на настоящото наказателно производство, е извършено в изпитателния срок, определен със Споразумение № 67/01.02.2017 г. по НОХД № 215/2017 г. по описа на Районен съд – Русе. В същото време престъплението е непредпазливо и съгласно чл. 68, ал. 2 от НК е в правомощията на съда да прецени дали да бъде приведено в реално изпълнение наложеното с предходното осъждане наказание лишаване от свобода. С атакуваната присъда първоинстанционния съд е отчел това обстоятелство, но без да изложи конкретни мотиви, е привел в реално изпълнение отложеното наказание. Предвид на значителния установен по делото превес на отегчаващите вината, крайния извод на първия съд се явява правилен. Фактът, че подсъдимият е извършил настоящото деяние в изпитателния срок на друго престъпление по транспорта и при отнети права да извършва такава дейност демонстрира отсъствие на респект към наложеното условно наказание и следва да бъде ценен като признак на високата му обществена опасност.

По гражданския иск:

С оглед на това, че авторството на деянието и размерът на имуществените вреди от престъплението по чл. 343, ал. 1, б. "а" във връзка с чл. 342, ал. 1 от НК, които и до момента не са репарирани, са безспорно доказани, законосъобразно първоинстанционния съд е уважил изцяло гражданския иск като основателен и доказан, като е осъдил подсъдимия Б.М. да заплати на „Агенция „Пътна инфраструктура“ гр. София сумата от 11287,13 лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди в резултат от престъплението.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 189, ал. 3 от НПК правилно подсъдимият е осъден да заплати направените в хода на производството разноски.

При извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на други основания, които да налагат нейното изменяване или отмяна, поради което и предвид посочените съображения, постанови своето решение.

Предвид всичко изложено по - горе и на основание чл. 334, т. 3 във вр. с чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК Окръжен съд - Разград

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Присъда № 29/12.10.2021 г., постановена по НОХД № 903/2019 г. по описа на Районен съд – Разград, като ОТМЕНЯВА същата в частта, с която подсъдимия Б. М. М. е признат за виновен да е осъществил престъплението, за което е обвинен, при нарушение на чл. 5, ал. 1, т. 1, чл. 8, ал. 1, чл. 15, ал. 1, чл. 16, ал. 1 и чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и чл. 67, ал.1 и чл. 68, ал. 1 от ППЗДвП, като го ОПРАВДАВА в тази част на обвинението.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е изключено от актовете, подлежащи на касационна проверка по чл. 346 от НПК, и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____